

Prædiken til Kristi Himmelfarts dag 2021

Der er ingen forbindelse. Panikken griber os. Vi ved ikke, hvad vi skal stille op. Vi bliver ude i stand til at foretage os noget. Vi bliver handlingslammede. Det er næsten som om tiden står stille og vores verden går i stå. Når vi oplever, at der ingen forbindelse er til det store netværk. Internettet. Vores liv line til verden omkring os. Vores forbindelse til alle de andre på facebook, snap chat, instagram, twitter og hvad det nu hedder alt sammen. Det er alt om at gøre for os, at vi kan være online. I døgnets 24 timer. Uden afbrydelse. Vi må være på. Hele tiden. Vi må endelig ikke gå glip af noget. Gå glip af, hvad de andre lægger op af perfekte billeder fra deres perfekte glansbillede liv. Gå glip af hvad de andre deler og kommenterer og liker. Vi må følge med i det hele. Hele tiden. Det kan blive en besættelse. At være opdateret. At være online. Når vi er så fokuserede så fikserede på det liv, der folder sig ud i den virtuelle verden – livet bag skærmen – kan der så ikke ske det, at vi går glip af alt det der virkelig har betydning: det liv som vi lever med hinanden. Offline. Her i den virkelige verden. Kan vi være tilstede, kan vi føre en ordentlig samtale med hinanden, kan vi være nærværende, hvis vi samtidigt skal være i nær kontakt med vores telefon? Der er ingen forbindelse. Det kan vi også opleve imellem os. Når mennesker der stod hinanden nær ikke taler sammen mere. Ikke kan være i stue sammen. Familier kan falde fra hinanden. Kærligheden kan blive til krig. De bedste venner kan blive hinandens værste fjender. Det gør ondt. Når det sker. Det giver sår på sjælen. Sår der aldrig heles. At genoprette at genskabe den gode forbindelse er ikke altid muligt. Ikke alt kan blive godt igen. Derfor er det livsvigtigt at vi gør os umage med at pleje vores gode forbindelser. Nu. Mødes. Tale sammen om mere end vind og vejr. Få talt ud. Renset luften. I tide. Få sagt det vi tænker: der er nemlig ingen der kan høre, hvad du tænker så derfor skal vi sige det højt: Du er vigtig. Du har betydning. For mig. Jesus kunne have valgt at følge sin mission her i verden: gå Guds veje. Tale Guds ord. Alene. For sig selv. Men det gjorde han ikke. Han valgte 12 ganske almindelige mennesker, sådan nogle som os. Følg mig. Sagde Jesus til dem. Og de fulgte ham. De delte hver dag med hinanden. De talte sammen om alt det største i livet. De blev venner. Og deres liv blev nyt. For Jesus satte dem i forbindelse med

himmelens Gud. De så at Gud var i ham. De så at i ham fik Guds godhed og kærlighed frit løb. Hver gang hen greb ind i menneskers liv. Disciplene hørte Jesus tale. Og de ord han sagde var Guds. Det var bestemt ikke alt det som Jesus sagde de forstod. Når han feks fortalte dem om, hvad der i deres bibel GT var blevet forudsagt om ham. At han skulle dø på et kors. Og blive levende igen. De hørte ordene uden at forstå dem. Men det skete. Præcis som han havde sagt. De så ham igen. Jesus kom tilbage til dem. Og nu havde de været sammen i 40 dage. Den gode og nære forbindelse de havde haft til ham siden den dag de mødtes første gang var blevet genoprettet. Den sorg de havde følt da de mistede ham var nu blevet til glæde. Gensynsglæde. Og i dag Kristi Himmelfarts dag hører vi så om, at Jesus har taget sine disciple med til Betania. Og så pludselig imens han velsigner dem bliver han løftet op i himlen. Han forlader dem igen. Hvordan reagerer disciplene på det? De kaster sig til jorden og de tilbeder ham. Og de bliver glade. Hvordan kan de være glade over at se ham forsvinde? Det kan de fordi de ved, at Jesus ikke forsvinder fra dem på samme måde som han gjorde Lang fredag. Han dør ikke. Det der sker er at Gud tager imod ham i sin himmel. Nu lever han hos Gud. Han er ikke bundet til en bestemt tid eller bestemte steder. Som han havde været da han levede i verden. Nu er han overalt. I den himmel som er overalt. Nu findes der ikke det sted, hvor Jesus ikke er. Han åbner himlen. Skaber forbindelse imellem jord og himmel. For os. Jesus er selv den forbindelse. Og en dag vil han komme tilbage igen. Det fik disciplene at vide da Jesus var forsvundet for deres øjne. ” Jesus er blevet taget op til himlen men han kommer igen på samme måde som I nu har set ham tage af sted.” De skal se ham igen. Vi skal se ham igen. En dag. Som kun Gud kender. Indtil da. Fik disciplene en opgave. At gå ud i verden med hans ord. Alt, hvad Jesus har fortalt dem lært skal de fortælle videre. Alt det de selv har set ham gøre. Da de var sammen med ham. Hans ord skal de nu give videre. Så folk tager imod dem. Og tror. Tror på, at Jesus er Guds søn. Det er en stor opgave. Som Jesus ved at disciplene ikke kan klare alene. Derfor sender han hjælp. Kraften fra himlen skal komme til verden. Den kraft, der lever i Jesus og i hans far. Gud. Ånden. Den hellige ånd. Skal komme dem til hjælp. Og os. For var det bare dengang for længe siden, at disciplene skulle fortælle om Jesus. Om hvordan mødet med ham forvandlede deres liv. Gjorde dem til nye

mennesker. Den opgave er også vores. Ikke først og fremmest med mange ord og lange prædikener. Men mere ved den måde som vi lever vores liv på. Med hinanden. Med vores liv skal vi prædike. Ved at leve som Jesus har lært os at vi skal. Med Kaj Munks ord: At vidne om ham det vil først og fremmest sige at leve sådan at livet bliver dyrebart for andre og det gode i dem styrkes. Amen. Ære være faderen og sønne og Hå som det var i begyndelsen så også nu og altid og i al evighed. Amen